

เส้นทางท่องเที่ยวแบบแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานี Floating Restaurant Tourism Route Ubon Ratchathani Province

ชนาคศักดิ์ ข่ายกระโทก¹
สิริมา บุรณกุลกุล²
กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องเส้นทางท่องเที่ยวแบบแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานีมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานี (2) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบค่าความขึ้นชอบระหว่างชุมชนแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานี (3) เพื่อสร้างอัตลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานีจากความขึ้นชอบของนักท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักท่องเที่ยวจำนวน 300 คน โดยแบบสอบถาม และผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการจำนวน 59 คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ข้อมูลที่รวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ อภิปรายผล และการนำเสนอผลโดยใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา และสรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิธีการพรรณนา

จากผลการวิจัยพบว่า (1) พฤติกรรมผู้บริโภค นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวแพอาหารริมน้ำ และมาเที่ยวกับเพื่อน มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำจำนวน 5-6 คน เดินทางมาเที่ยวโดยรถจักรยานยนต์/รถยนต์ส่วนตัว มีค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยวต่อครั้งอยู่ระหว่าง 500-1,000 บาท มีความถี่ในการมาเที่ยวแพอาหารริมน้ำเดือนละ 1 ครั้ง มีวัตถุประสงค์ในการมาเที่ยวครั้งนี้เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ มีกิจกรรมขณะที่อยู่ที่แพอาหารคือ เล่นน้ำและเช่าอุปกรณ์เล่นน้ำ แพอาหารริมน้ำที่ผู้ตอบแบบสอบถามมาเที่ยวบ่อยที่สุดคือ พัทยาน้อย โดยเหตุผลที่มาเที่ยวบ่อยคือ บรรยากาศ/สภาพแวดล้อมดี (2) ความพึงพอใจ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการให้บริการของผู้ประกอบการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านผลิตภัณฑ์ แพอาหารริมน้ำที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการให้บริการของผู้ประกอบการมากที่สุดคือ หาดศรีภิรมย์ (หาดบึงสระพัง) (3) ความขึ้นชอบ ลักษณะที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบในชุมชนแพอาหารริมน้ำ คือ ความเป็นระเบียบ ความสะอาด ความสวย และความปลอดภัย

คำสำคัญ: เส้นทางท่องเที่ยว แพอาหารริมน้ำ อุบลราชธานี

Abstract

The research of the Floating Restaurant Tourism Route, Ubon Ratchathani Province, was designed for the following purposes: (1) to study the behavior and the satisfaction of the tourist on the rafts near by the river in the Ubon Ratchathani province. (2) to study and compare the satisfaction between communities on the rafts near by the river in the Ubon Ratchathani province. (3) to create the identity for tourism area which got the satisfaction of tourist on the rafts in the Ubon Ratchathani province.

The sample groups involved in this research were 300 tourists (responding to a questionnaire) and 59 community leaders and entrepreneurs (by an in-depth interview). The data

¹⁻³ มหาวิทยาลัยราชธานี

were collected and analyzed by statistical analysis. The results of both were presented for critical discussion and debate.

The research results have shown the following: 1) Customers visited the Floating Restaurant by car and/or motorcycle, typically in groups of 5-6 people, generally family and friends. Customers reported that their main objective was relaxation, at a frequency of one time per month, at midday, with an expense ranging between 500–1,000 baht per group. Additional activities of interest included swimming and equipment rental. Pattaya Noi proved to be the most popular of the communities, for its atmosphere and environment. 2) Tourist satisfaction in areas of overall service was moderate. In specific factors, the highest satisfaction was with products. Ranging from the highest to the lowest satisfaction in personal service, were Had Sripirom (Had Bung Sra Pang), followed by Had Khudeu, and Pattaya Noi. 3) The perceptions of the Floating Restaurant attracted nature travelers as the travel route of the floating restaurants are beautiful, clean, orderly and safe.

Keywords: Tourism Route, Floating Restaurant, Ubon Ratchathani

บทนำ

จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่น่าสนใจมากมาย แพอาหารริมน้ำเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ชาวจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียงนิยมไปใช้บริการกันอย่างมาก เนื่องจากบรรยากาศดี มีแพอาหารริมน้ำให้นั่งรับประทาน อาหารรสชาติอร่อยถูกปาก มีอาหารพื้นบ้านไว้บริการเหมาะสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ การพบปะสังสรรค์กับครอบครัวและเพื่อนฝูง แพอาหารริมน้ำในจังหวัดอุบลราชธานีมีด้วยกันหลายแห่ง แต่ที่ได้รับความนิยมของนักท่องเที่ยวมีเพียง 3 แห่ง ได้แก่

หาดคูเต่า เป็นหาดทรายริมฝั่งแม่น้ำมูล ตั้งอยู่ ณ ตำบลแจระแม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีห่างจากตัวเมืองไปตามทางหลวงหมายเลข 24 (ถนนเลียบเมืองทางไปศรีสะเกษ) ประมาณ 12 กิโลเมตร บริเวณหาดคูเต่าจะมีแพร้านอาหาร เป็นจำนวนมาก ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มแก่นักท่องเที่ยว

หาดศรีภิรมย์ มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า หาดบึงสระพัง สถานที่ตั้ง อยู่ที่บ้านปากน้ำ ตำบลกุดลาด อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีเส้นทางเดินทาง มีสองเส้นทาง เส้นทางแรก ตาลชุม - พิบูล ระยะทาง 35 กิโลเมตร เส้นทางที่สอง เส้นทาง พิบูล- อุบล ระยะทาง 40 กิโลเมตร หาด ศรีภิรมย์ ตั้งมาได้ประมาณ 20 ปี หาดศรีภิรมย์ ห่างจากถนนใหญ่เข้าไปหาด 2 กิโลเมตร

พทยาน้อย หรือ ทะเลอีสาน ตั้งอยู่ ณ บริเวณชายหาดอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร ตำบลคันไร่ อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันได้ถูกตกแต่งด้วยเม็ดทรายละเอียด ให้คล้ายคลึงกับหาดทรายริมทะเลมากที่สุด บริเวณโดยรอบ มีการปลูกต้นปาล์ม แซมกับต้นมะพร้าว และปลูกต้นทานตะวันบริเวณพื้นที่ชายหาด เพื่อให้ทัศนียภาพของพทยาน้อย เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม บริเวณริมหาดมีร้านอาหารของผู้ประกอบการเป็นจำนวนมากตั้งอยู่ริมหาด และริมหาดยังมีสถานที่จอดรถไว้บริการนักท่องเที่ยวอย่างสะดวกสบาย

เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจแพอาหารริมน้ำต้องใช้กลยุทธ์ทางการตลาดต่างๆ เพื่อให้ผู้บริโภคใช้บริการแพอาหารของตน เจ้าของธุรกิจแพอาหารริมน้ำส่วนใหญ่จึงหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว ทำให้มองข้ามความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภคไป ทั้งในแง่ความสะดวก ความปลอดภัยของอาหารรสชาติอาหารและห้องสุขาที่ถูกสุขอนามัย การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำ จึงต้องการนำเสนอวิธีการและรูปแบบในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพอาหารและการท่องเที่ยวสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน ให้สอดคล้องกับการรับรู้และความชื่นชอบของนักท่องเที่ยว และจัดให้มีการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงกับสถานที่ท่องเที่ยว

บริเวณใกล้เคียง เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวแพอาหารริมน้ำมากยิ่งขึ้น และ ก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยวให้เกิดความเข้มแข็งต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบค่าความชื่นชอบระหว่างชุมชนแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อสร้างอัตลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานีจากความชื่นชอบของนักท่องเที่ยว

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept Interview) และการใช้แบบสอบถามที่ใช้คำถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ

1. การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย และ สืบหาข้อมูลเพิ่มเติมที่มีผู้สำรวจแล้ว ที่เกี่ยวข้องกับ สภาพแวดล้อม สถานที่ตั้ง องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว องค์ประกอบทางกายภาพ และลักษณะทางกายภาพของสถานที่ท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง และชุมชน แพอาหารริมน้ำ

2. การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

2.1 การสัมภาษณ์ (Interview) ทำการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการแพอาหารริมน้ำ ซึ่งจะเป็นการสัมภาษณ์ในเชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อสร้างอัตลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานี

2.2 ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยการใช้แบบสอบถาม 3 ส่วน ดังนี้

2.2.1 การสำรวจความชื่นชอบ ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่เป็นภาพถ่ายเป็นตัวแทนสภาพแวดล้อมเพื่อให้นักท่องเที่ยวประเมินความชื่นชอบที่มีต่อสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำ จำนวน 400 ชุด

2.2.2 การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยว เป็นการสำรวจจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 300 ชุด

2.2.3 การสำรวจความพึงพอใจในการให้บริการของผู้ประกอบการ เป็นการสำรวจจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 300 ชุด

ประชากร ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการแพอาหารริมน้ำ และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำที่หาดคูเต่า พัทยาน้อย และ พัทยาน้อย เนื่องจากทั้ง 3 แห่ง ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการแพอาหารริมน้ำทั้ง 3 แห่ง จำนวน 59 คน และนักท่องเที่ยว จำนวน 300 คน เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงได้สุ่มตัวอย่างตามความสะดวก โดยแบ่งนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำออกเป็นแต่ละ 100 คน

วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง เส้นทางท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ทางผู้วิจัยสรุปผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 20-30 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท

2. พฤติกรรมนักท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำ

นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำส่วนใหญ่จะเคยมาเที่ยว จะมาเที่ยวกับเพื่อน ส่วนใหญ่มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำจำนวน 5-6 คน เดินทางมาเที่ยวโดยรถจักรยานยนต์/รถยนต์ส่วนตัว มีค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยวต่อครั้งอยู่ระหว่าง 500 – 1,000 บาท มีความถี่ในการมาเที่ยวแพอาหารริมน้ำเดือนละ 1 ครั้ง มีวัตถุประสงค์ในการมาเที่ยวครั้งนี้เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ มีกิจกรรมขณะอยู่ที่แพอาหารคือ เล่นน้ำและเช่าอุปกรณ์เล่นน้ำ มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำโดยขึ้นกับโอกาสในการมาเที่ยว ช่วงเวลาที่มาเที่ยวคือช่วงเที่ยง (11.01-14.00 น.) แพอาหารริมน้ำที่ผู้ตอบแบบสอบถามมาเที่ยวบ่อยที่สุดคือ พัทยาน้อย โดยเหตุผลที่มาเที่ยวบ่อยคือ บรรยากาศ/สภาพแวดล้อมดี

3. ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำ

ผู้วิจัยได้แยกความพึงพอใจออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด และ ด้านการบริหาร โดยความพึงพอใจในภาพรวมของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 3.49) รองลงมาคือ ด้านราคา (ค่าเฉลี่ย 3.45) และ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (ค่าเฉลี่ย 3.42)

4. ความชื่นชอบแพอาหารริมน้ำ

ผู้วิจัยได้สำรวจความชื่นชอบแพอาหารริมน้ำโดยใช้ภาพถ่ายในการสำรวจความชื่นชอบในสภาพแวดล้อมชุมชนแพอาหารริมน้ำ โดยพิจารณาจาก 3 ส่วนคือ ส่วนของแพอาหาร ส่วนของร้านค้า และส่วนอื่นๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ลักษณะความชื่นชอบและความไม่ชื่นชอบ ซึ่งสามารถสรุปลักษณะความชื่นชอบและไม่ชื่นชอบของแต่ละชุมชนแพอาหารริมน้ำได้ดังต่อไปนี้

4.1. หาดคูเตีอ

4.1.1 ลักษณะที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบในชุมชนแพอาหารริมน้ำหาดคูเตีอ

ความเป็นระเบียบ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในความเป็นระเบียบ โดยในการสำรวจความชื่นชอบจากการที่ผู้วิจัยแยกเป็น 3 ส่วนคือ แพอาหาร ร้านค้า และส่วนอื่นๆ โดยในส่วนของแพอาหาร นักท่องเที่ยวจะชื่นชอบในความเป็นระเบียบในการเรียงต่อของแพอาหาร ในส่วนของร้านค้า นักท่องเที่ยวชื่นชอบในการจัดร้านที่เป็นระเบียบ และในส่วนอื่นๆ นักท่องเที่ยวชื่นชอบในลานจอดรถที่มีความเป็นระเบียบ ดังนั้นการจัดเรียงแพอาหาร บริเวณร้าน และบริเวณใกล้เคียงเช่นลานจอดรถที่เป็นระเบียบ เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวมองเห็น และเกิดความชื่นชอบในการมาท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำ

ความสะอาด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในความสะอาด โดยในการสำรวจความชื่นชอบจากการที่ผู้วิจัยแยกเป็น 3 ส่วนคือ แพอาหาร ร้านค้า และส่วนอื่นๆ โดยในส่วนของแพอาหาร นักท่องเที่ยวจะชื่นชอบในความสะอาดของแพอาหาร ในส่วนของร้านค้า นักท่องเที่ยวชื่นชอบในการดูแลร้านค้าให้สะอาด และในส่วนอื่นๆ นักท่องเที่ยวชื่นชอบในลานจอดรถและส่วนใกล้เคียงที่มีความสะอาด ดังนั้นนักท่องเที่ยวเมื่อมาแพอาหารริมน้ำ สิ่งที่เขาจะชื่นชอบคือการพบกับแพอาหารริมน้ำและบริเวณร้านอาหารที่มีความสะอาด

บรรยากาศดีและน้ำ นักท่องเที่ยวจะชื่นชอบในบรรยากาศที่ดี นั่นคือส่วนของแพอาหารที่มีบรรยากาศที่ดีจะทำให้นักท่องเที่ยวอยากที่จะนั่งเล่น และมาท่องเที่ยว และสิ่งที่เสริมที่จะทำให้บรรยากาศดีขึ้นนั่นคือน้ำ เพราะน้ำเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นแพอาหารที่อยู่ริมน้ำ น้ำจึงเป็นองค์ประกอบหลักอีกอย่างที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบเมื่อเห็นแพอาหาร

ความสวย นักท่องเที่ยวจะชื่นชอบในความสวยของพื้นที่ โดยนักท่องเที่ยวจะชื่นชอบแพอาหารที่มีความสวยงาม ไม่ว่าจะเป็นการใช้โครงเหล็กทำขึ้นมาให้ดูแข็งแรงและมีความสวยงาม หรือการสร้างแพอาหารริมน้ำที่มีความสวยงาม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวมายังแพอาหารริมน้ำ

ความปลอดภัย นักท่องเที่ยวชื่นชอบในความปลอดภัย ในส่วนของแพอาหารริมน้ำและโรงจอดรถนั้นเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวอยากให้เป็น เพื่อป้องกันอันตรายกับตนเอง และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

4.1.2 ลักษณะที่นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบในชุมชนแพอาหารริมน้ำหาดคูเดื่อ

เก่าและทรุดโทรม นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกว้าแหว่แพอาหาร บริเวณร้านอาหาร และบริเวณใกล้เคียงร้านอาหารที่มีลักษณะเก่า หรือทรุดโทรม ควรได้รับการปรับปรุง เช่น หลังคาของแพอาหาร บริเวณลานจอดรถ บริเวณทางเข้าแพอาหารที่มีการใช้แสงที่เก่าในการบังแดด และป้ายแสดงชื่อร้านที่มีขนาดเล็ก ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบ

ไม่สะอาด ความสะอาดเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการในการมาแพอาหารริมน้ำ ดังนั้นในส่วนภาพที่เป็นแพอาหารริมน้ำที่ดูสะอาดและไม่สะอาด และส่วนที่เป็นร้านค้าที่เป็นบริเวณปรุงอาหารที่นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบ เพราะไม่สะอาด

ไม่ปลอดภัย เป็นในส่วนทางเข้าร้านอาหาร ที่มีการใช้แสงบังแดด ซึ่งดูค่อนข้างเก่า ทำให้นักท่องเที่ยวมองว่าไม่ปลอดภัย จึงทำให้นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบ

4.2. หาดศรีภิรมย์ (หาดปู่สะพัง)

4.2.1 ลักษณะที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบในชุมชนแพอาหารริมน้ำหาดศรีภิรมย์

ความสะอาด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความชื่นชอบในความสะอาด โดยในการสำรวจความชื่นชอบจากการที่ผู้วิจัยแยกเป็น 2 ส่วน คือ ร้านอาหาร และ ส่วนอื่นๆ โดยในส่วนของร้านอาหาร นักท่องเที่ยวชื่นชอบในการดูแลร้านอาหารให้สะอาด ทำให้ลูกค้าอยากที่จะเข้าร้านค้า และในส่วนอื่นๆ นักท่องเที่ยวจะชื่นชอบในส่วนของลานจอดรถและบริเวณถนนคอนกรีต โดยนักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบที่มีความสะอาด

ความสวย นักท่องเที่ยวชื่นชอบในส่วนของร้านอาหาร แพอาหาร และส่วนอื่นๆ

ความเป็นระเบียบ นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบในความเป็นระเบียบ โดยในการสำรวจความชื่นชอบ นักท่องเที่ยวชื่นชอบความเป็นระเบียบของแพอาหารริมน้ำ และ บริเวณลานจอดรถ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวมองเห็น และเกิดความชื่นชอบในการท่องเที่ยว

ความร่มรื่นและความสบายตา เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบในส่วนของร้านอาหาร และส่วนอื่นๆ ที่เป็นบริเวณถนนคอนกรีต

4.2.2 ลักษณะที่นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบในชุมชนแพอาหารริมน้ำหาดศรีภิรมย์ (หาดปู่สะพัง)

ความเก่าและทรุดโทรม แพอาหารริมน้ำที่หาดศรีภิรมย์ส่วนใหญ่จะมีลักษณะค่อนข้างเก่าและทรุดโทรม เมื่อนักท่องเที่ยวเห็นภาพ จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบค่อนข้างน้อย

ไม่ปลอดภัยและความไม่แข็งแรง ภาพที่เป็นทางเดิน ภาพแพอาหารริมน้ำ ภาพห้องน้ำ มีสภาพค่อนข้างเก่า จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกว้าแหว่และไม่แข็งแรงและไม่ปลอดภัย

ความแออัด แพอาหารริมน้ำมีลักษณะที่ติดกัน แม้จะมีความเป็นระเบียบแต่นักท่องเที่ยวก็มองว่ามีลักษณะที่แออัด

ความไม่สะอาด บริเวณแพอาหารริมน้ำและบริเวณอื่นๆ (ห้องน้ำ) ในภาพมีลักษณะเก่าและทรุดโทรม จึงถูกมองไม่สะอาดในสายตาของนักท่องเที่ยว

4.3. พัทยาน้อย

4.3.1 ลักษณะที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบในชุมชนแพอาหารริมน้ำพัทยาน้อย

ความร่มรื่นเย็นสบายและเป็นธรรมชาติ นักท่องเที่ยวชื่นชอบในความร่มรื่นและเย็นสบาย เพราะใน

ส่วนของพืชน้อยมีการปรับปรุงทัศนียภาพในส่วนช่องทางเข้าที่มีการปลูกต้นมะพร้าวทำให้เห็นแล้วเหมือนชายทะเล ทำให้เกิดความรู้สึกเย็นสบาย มีความเป็นธรรมชาติ เหมือนชายทะเล สบายตาและแพอาหารริมน้ำที่อยู่ในน้ำค่อนข้างใส ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกชื่นชอบพืชน้อย

ความสวย นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบความสวยในส่วนอื่นๆ คือบริเวณทางเข้า และส่วนของแพอาหาร โดยความสวยที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบประกอบด้วย การจัดร้านที่สวยงาม วิวสวยน่าถ่ายรูป แพอาหารมีความสวยงาม เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบ

ทางเดินกว้างและมีความมั่นคง ในส่วนแพอาหารที่มีความแข็งแรงมีโครงสร้างทำด้วยเหล็ก และบริเวณทางเดินที่กว้างและดูแข็งแรง ทำให้นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบ เพราะดูมั่นคงและปลอดภัย

น้ำเล่นและนั่งเล่น บรรยากาศที่พืชน้อย มีน้ำใส มีเครื่องเล่น มีคนนั่งเล่นบนแพ จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบ อย่างรู้สึกอย่างเล่นน้ำ เครื่องเล่น และอยากนั่งเล่นที่แพอาหารริมน้ำ

4.3.2 ลักษณะที่นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบในชุมชนแพอาหารริมน้ำพืชน้อย

ความเก่าและทรุดโทรม ภาพทางเดินเข้าแพอาหาร บริเวณร้านค้าที่มีลักษณะเก่า ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบ

สกปรกและไม่สะอาด ภาพของบริเวณร้านอาหารที่มีลักษณะไม่ค่อยสะอาด จึงทำให้นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบ

ไม่แข็งแรงและไม่ปลอดภัย บริเวณทางเดินเข้าแพอาหารริมน้ำที่ดูไม่แข็งแรงและไม่ปลอดภัย ไม่น่าเดิน ทางเดินน่ากลัว บริเวณร้านค้าที่ดูเก่าเซ่นหลังคา ทำให้นักท่องเที่ยวมองว่าไม่แข็งแรงและไม่ปลอดภัย จึงเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวไม่ชื่นชอบ

5. การเปรียบเทียบค่าความชื่นชอบระหว่างชุมชนแพอาหารริมน้ำ

การเปรียบเทียบความชื่นชอบระหว่างชุมชนแพอาหารริมน้ำ โดยใช้ค่าเฉลี่ยความชื่นชอบจากทุกภาพที่มาจากชุมชนนั้นๆ มาเปรียบเทียบกันจะแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพของแต่ละชุมชนอย่างไร และแต่ละชุมชนอยู่ ณ จุดไหนเมื่อเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า ชุมชนแพอาหารริมน้ำพืชน้อยได้รับความชื่นชอบมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.15) รองลงมาเป็นชุมชนแพอาหารริมน้ำหาดคูเดื่อและหาดศรีภิรมย์ (ค่าเฉลี่ย 3.11) ดังนั้นชุมชนแพอาหารหาดคูเดื่อและชุมชนแพอาหารหาดศรีภิรมย์ ต้องพยายามมากกว่าชุมชนแพอาหารหาดคูเดื่อในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมกายภาพให้เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยว

6. รูปแบบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามความชื่นชอบ

6.1. หาดคูเดื่อ

6.1.1 ส่วนของแพอาหาร

- ควรมีการพัฒนาแพให้มีลักษณะที่มีความเป็นระเบียบ
- ควรปรับปรุงทางเดินระหว่างแพให้มีความแข็งแรง
- ควรมีการพัฒนาแพที่เป็นแบบแพสมัยใหม่ที่มีความแข็งแรงจากการใช้เหล็กในการทำ
- ควรมีการปรับปรุงทางเดินระหว่างแพให้มีความแข็งแรง
- ควรปรับปรุงแพอาหารริมน้ำให้มีความใหม่

6.1.2 ส่วนของร้านอาหาร

- ควรมีการจัดร้านให้มีความเป็นระเบียบและสะอาด
- ควรมีการจัดร้านที่มีความโปร่งสะอาด
- ควรมีป้ายร้านขนาดใหญ่เพื่อเป็นจุดสังเกตของนักท่องเที่ยว

6.1.3 ส่วนอื่นๆ

-ควรมีสถานที่จอดรถที่มีความปลอดภัย เช่น การเทพื้นด้วยคอนกรีต การทำหลังคาเหล็ก ให้มีความแข็งแรง

-ควรมีการปรับปรุงห้องน้ำให้มีความสะอาด มิดชิดและปลอดภัย

6.2. หาดศรีภิรมย์ (หาดบึงสะพัง)

6.2.1 ส่วนของแพอาหาร

-ควรมีการปรับปรุงแพให้เรียงต่อกันเป็นระเบียบ

-ควรมีการปรับปรุงแพที่เก่าหรือทรุดโทรม

-ควรสร้างแพให้มีความมั่นคงแข็งแรงและดูปลอดภัย

-ควรจัดระยะห่างระหว่างแพให้กว้างขึ้นเพื่อให้ดูไม่อึดอัด

6.2.2 ส่วนของร้านอาหาร

-ควรมีการจัดร้านค้าให้มีความสวยงาม มีความสะอาด ดูไม่มีด

6.2.3 ส่วนอื่นๆ

-ควรมีการจัดทำลานจอดรถที่ดูเป็นระเบียบ มีความปลอดภัย

-ควรมีการปรับปรุงห้องน้ำ ให้มิดชิด สะอาด และปลอดภัย

6.3. พัทยาน้อย

6.3.1 ส่วนของแพอาหาร

-ควรมีการพัฒนากิจกรรมการเล่นระหว่างที่อยู่แพอาหารที่มีความหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

-ควรมีการทำทางเดินระหว่างแพอาหารริมน้ำให้แข็งแรง เพราะกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างแพในการเล่นน้ำ ทำให้น้ำเป็นคลื่น

-ควรมีการปรับปรุงทางเดินระหว่างแพให้มีความแข็งแรง และซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดให้ดีขึ้น

6.3.2 ส่วนของร้านอาหาร

-ควรมีการปรับปรุงบริเวณร้านอาหารให้มีความสะอาด เป็นระเบียบ

6.3.3 ส่วนอื่นๆ

-ควรมีการดูแลรักษาสภาพความสวยงามของทางเข้า เช่น ต้นมะพร้าว การปลูกดอกไม้ เพราะเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมากที่สุด

7. การพัฒนาอัตลักษณ์จากความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน

7.1. หาดคูเต๋อ อัตลักษณ์ของหาดคูเต๋อในมุมมองความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน คือ “หาดคูเต๋อเป็นแพอาหารริมน้ำริมน้ำที่มีกลุ่มแพในแม่น้ำที่สวยงาม”

7.2. หาดศรีภิรมย์ (หาดบึงสะพัง) อัตลักษณ์ของแพอาหารริมน้ำหาดศรีภิรมย์ในมุมมองความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน คือ “หาดศรีภิรมย์เป็นแพอาหารริมน้ำที่มีถนนคอนกรีตผ่านหน้าร้านค้า และมีการจัดร้านค้าที่สะอาดและเป็นระเบียบ”

7.3. พัทยาน้อย อัตลักษณ์ของแพอาหารริมน้ำพัทยาน้อยในมุมมองความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน คือ “พัทยาน้อยเป็นแพอาหารริมน้ำที่มีภูมิทัศน์สวยงามและมีกิจกรรมทางน้ำให้นักท่องเที่ยวเล่น”

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องเส้นทางการท่องเที่ยวแบบแพอาหารริมน้ำจังหวัดอุบลราชธานี สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความเป็นระเบียบและความสะอาด เป็นลักษณะทางกายภาพที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและให้ความสำคัญ ดังนั้นการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมที่แสดงออกมาให้เห็นในลักษณะของ ความเป็นระเบียบ ความสะอาด และความเรียบร้อยของสภาพแวดล้อม จะมีผลต่อความชื่นชอบของนักท่องเที่ยว อีกทั้งในลักษณะที่ตรงกันข้าม คือลักษณะที่สกปรก หรือไม่สะอาดของสภาพแวดล้อม ก็ได้รับความชื่นชอบต่ำ ทั้งในส่วนของร้านค้า แพอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Herzog & Gale ที่ว่า ความเป็นระเบียบของบริเวณรอบๆ อาคาร(สภาพแวดล้อม) จะช่วยเพิ่มความชื่นชอบได้

2. ความร่มรื่นเย็นสบาย ความเป็นธรรมชาติและการมีต้นไม้ ที่แพอาหารริมน้ำพทยาน้อยซึ่งนักท่องเที่ยวชื่นชอบภูมิทัศน์ในส่วนของการเข้าถึงที่มีการปลูกต้นไม้พรวน้ำให้เห็นแล้วเหมือนชายทะเล ทำให้เกิดความรู้สึกเย็นสบาย ความเป็นธรรมชาติ เหมือนชายทะเล สบายตาและแพอาหารริมน้ำที่อยู่ในน้ำค่อนข้างใส ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกชื่นชอบพทยาน้อย ซึ่งเป็นภาพที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมากที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีของ Kaplan & Kaplan ซึ่งอธิบายว่าลักษณะความเป็นธรรมชาติเป็นสิ่งที่พบเป็นประจำว่าเป็นที่ชื่นชอบกว่าลักษณะในเมืองต่างๆไป นอกจากนี้ต้นไม้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นธรรมชาติ ก็ทำให้นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบมากขึ้น เช่น ภาพทางเข้าพทยาน้อยที่มีการปลูกต้นไม้พรวน้ำ และต้นไม้อื่นๆ ทำให้นักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบมาก เป็น 3 ภาพแรกที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมากที่สุดของแพอาหารริมน้ำพทยาน้อย

3. ความพึงพอใจในการใช้บริการ จากงานวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านผลิตภัณฑ์) รองลงมาคือ ด้านราคา และ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติภัทท์ ศรีวิไลทนต์ เรื่องความพึงพอใจในการเลือกใช้ร้านอาหารนอกร้านในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในปัจจัยด้านกระบวนการ (การบริการ) มากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าการเก็บแบบสอบถามของนักวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยมาใช้บริการแล้วหลายครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะมาใช้บริการร้านเดิมที่ตนเคยมาใช้บริการก่อนหน้านี้ รสชาติอาหาร และความสะอาด (ด้านผลิตภัณฑ์) จึงเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบก่อนมาใช้บริการอยู่แล้ว

4. วันที่มาใช้บริการ จากผลงานวิจัยพบว่า วันที่นักท่องเที่ยวมาแพอาหาร ส่วนใหญ่มาเที่ยวแพอาหารริมน้ำ โดยขึ้นกับโอกาสในการมาเที่ยว รองลงมาคือ วันเสาร์-อาทิตย์ และ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติภัทท์ ศรีวิไลทนต์ เรื่องความพึงพอใจในการเลือกใช้ร้านอาหารนอกร้านในเขตกรุงเทพมหานคร ที่วันที่เข้าใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นวันสำคัญของคนในครอบครัว ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าการไปเที่ยวที่แพอาหารริมน้ำ ซึ่งอาจจะอยู่ค่อนข้างไกลบ้านจึงทำให้บางครั้งนักท่องเที่ยวอาจจะไม่สามารถระบุถึงวันที่ไปเที่ยวได้ชัดเจน จึงทำให้นักท่องเที่ยวจะไปเที่ยวก็แล้วแต่โอกาสในการไปเที่ยว

5. จากการวิเคราะห์แพอาหารริมน้ำที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวบ่อยและเหตุผลในการมาเที่ยวบ่อย จะพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาท่องเที่ยวเนื่องจากแพอาหารริมน้ำมีบรรยากาศ/สภาพแวดล้อมที่ดี และใกล้บ้าน/สถานที่ทำงาน ทำให้มีความสะดวกในการมาท่องเที่ยวสอดคล้องกับ การวิเคราะห์องค์ประกอบการบรรลุวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว (3As) ตามแนวคิดของซูลิทรี ชูชาติ ประกอบด้วย สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) และการเข้าไปถึง (Accessibility) เพราะการที่นักท่องเที่ยวจะมาเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ มีสิ่งอำนวยความสะดวก (บรรยากาศ/สภาพแวดล้อม) และการเข้าไปถึง (ใกล้บ้าน/สถานที่ทำงาน) จะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเที่ยวและเกิดความพึงพอใจ และกลับมาเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัย และข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาแพอาหารริมน้ำ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

การวิจัยเรื่องเส้นทางการท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำ เป็นการศึกษาในส่วนของความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแพอาหารริมน้ำ ที่เน้นในเรื่องของลักษณะทางกายภาพที่นักท่องเที่ยวมองเห็น เพื่อใช้ในการสำรวจความชื่นชอบอัตลักษณ์ของสถานที่ ตลอดจนแนวทางการพัฒนาชุมชนตามความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวเพื่อให้ตรงตามสิ่งที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและพึงพอใจ

ผู้วิจัยเห็นว่าในการวิจัยแพอาหารริมน้ำในครั้งต่อไป อาจจะต้องศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นอื่นเพิ่มเติมนอกจากความชื่นชอบต่อลักษณะทางกายภาพ เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาในหลายๆ มิติ เพื่อให้ชุมชนมีการเติบโตและการพัฒนาที่เข้มแข็งต่อไปในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาแพอาหารริมน้ำ

การวิจัยเรื่องเส้นทางการท่องเที่ยวแพอาหารริมน้ำ เป็นการศึกษาในเรื่องของความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแพอาหารริมน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาอัตลักษณ์จากความชื่นชอบต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน ซึ่งแนวทางการพัฒนาอัตลักษณ์จากความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวตามสภาพแวดล้อมของชุมชน สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

2.1 หาดคูเต๋อ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะชื่นชอบแพอาหารริมน้ำหาดคูเต๋อในภาพกลุ่มแพที่อยู่ในแม่น้ำ จุดนี้เป็นจุดเด่นของแพอาหารริมน้ำหาดคูเต๋อ จึงทำให้สิ่งทีถือว่าเป็นอัตลักษณ์ของหาดคูเต๋อในมุมมองความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน นั่นคือ “หาดคูเต๋อเป็นแพอาหารริมน้ำริมน้ำที่มีกลุ่มแพในแม่น้ำที่สวยงาม” ดังนั้น ผู้ประกอบการแพอาหารและชุมชนแพอาหารหาดคูเต๋อ จะต้องมีการพัฒนาแพอาหารที่อยู่ในน้ำให้มีความเป็นระเบียบและสวยงามเพื่อสร้างอัตลักษณ์ในมุมมองของนักท่องเที่ยวให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.2 หาดศรีภิรมย์ (หาดบุงสะพัง) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะชื่นชอบแพอาหารริมน้ำหาดศรีภิรมย์ในส่วนของร้านค้าและส่วนอื่นๆ ที่อยู่ใกล้ร้านค้า นั่นคือถนนคอนกรีต และบริเวณที่จอดรถ โดยนักท่องเที่ยวมองว่าสวยสะอาด และเป็นระเบียบ โดยจุดนี้เป็นจุดเด่นของแพอาหารริมน้ำหาดศรีภิรมย์ เมื่อเทียบกับอีก 2 แห่ง จึงทำให้สิ่งทีถือว่าเป็นอัตลักษณ์ของแพอาหารริมน้ำหาดศรีภิรมย์ในมุมมองความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน คือ “หาดศรีภิรมย์เป็นแพอาหารริมน้ำที่มีถนนคอนกรีตผ่านหน้าร้านค้าและมีการจัดร้านค้าที่สะอาดและเป็นระเบียบ” ดังนั้น ผู้ประกอบการและชุมชนแพอาหารริมน้ำ จะต้องพยายามรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบของบริเวณร้านค้าและส่วนอื่นๆ ที่ใกล้เคียงร้านค้า เพื่อให้รักษาอัตลักษณ์และความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเที่ยวต่อไป

2.3 พัทยาน้อย นักท่องเที่ยวจะชื่นชอบแพอาหารริมน้ำพัทยาน้อยในส่วนของบริเวณทางเข้าแพที่มีการปลูกต้นมะพร้าวเป็นแนว และตกแต่งด้วยดอกไม้ ทำให้นักท่องเที่ยวมองว่า สวยและวิวยสวย ร่มรื่น มีดอกไม้ น่าถ่ายรูปธรรมชาติ เหมือนชายทะเล ซึ่งค่อนข้างชัดเจนเมื่อเทียบกับอีก 2 แห่ง และอีกส่วนหนึ่งที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบคือ เป็นแพอาหารที่มีคนเล่นน้ำ มีกิจกรรมระหว่างอยู่ที่แพอาหาร ซึ่งค่อนข้างชัดเจนเมื่อเทียบกับอีก 2 แห่ง เช่นกัน จึงทำให้สิ่งทีถือว่าเป็นอัตลักษณ์ของแพอาหารริมน้ำพัทยาน้อยในมุมมองความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน คือ “พัทยาน้อยเป็นแพอาหารริมน้ำที่มีภูมิทัศน์สวยงามและมีกิจกรรมทางน้ำให้นักท่องเที่ยวเล่น” ดังนั้น ผู้ประกอบการและชุมชนแพอาหารริมน้ำ จะต้องมีการตกแต่งสถานที่ทั้งในส่วนต้นไม้ (ต้นมะพร้าว) และดอกไม้ให้มีความสวยงามและดึงดูดนักท่องเที่ยวในการมาเที่ยวพัทยาน้อยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (มปป.). ข้อมูลจังหวัด อุบลราชธานี. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://thai.tourismthailand.org/ข้อมูลจังหวัด/อุบลราชธานี>.
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2544). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตลุ่มน้ำวาง. เชียงใหม่: โครงการการท่องเที่ยวนิเวศเชิงวัฒนธรรม.
- ฐิติภักดิ์ ศรีวิไลทนต์. (2555). ความพึงพอใจในการเลือกใช้ร้านอาหารนอกร้านในเขตกรุงเทพมหานคร. **วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ** 2(4): 51-66.
- เที่ยวอุบลราชธานี: สถานที่ท่องเที่ยว หาด แพริมมุล. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.southlaostour.com/index.php?lay=show&ac=article&id=350337&Ntype=777>
- ยรรยง สิ้นธุ์งาม. (2553). หาดคูเตี้อ อุบล ชายหาดแม่น้ำมูล. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.vcharkarn.com/blog/89899>
- Herzog, T. R., Herbert, E. J., Kaplan R. & Cook C. L. (2000). Cultural and Developmental Comparisons of Landscape Perceptions and Preferences. **Environment and Behavior**, 32(3), 323-346.
- Kaplan, R., & Kaplan, S. (1995). **The Experience of Nature: A Psychological Perspective**. Ann Arbor, Michigan: Ulrich's Bookstore